

Soms hebben cliënten niet direct een bruikbaar antwoord op de nuttigheidsvraag van de coach. Omdat ze bijvoorbeeld niet zelf hebben gekozen voor de coachingssessie of omdat ze het nut nog niet goed weten te formuleren. Progressiegerichte coaches gaan dan cliëntgeleid onderzoeken of en zo ja wat de coaching nuttig zou kunnen maken voor de cliënt. Hier is een voorbeeld dan een dialoog met een client die geen zin heeft. Wat de progressiegerichte coach zegt is weggelaten. Wat vermoed jij dat de coach zegt?

Coach:

Cliënt: nou, ik had er dus helemaal geen zin in, in vandaag. de hele week al denk ik, bah, vrijdag is die afspraak met die coach, moet ik weer alles gaan oprakelen...en het gaat nou net een tijdje ietsje minder naar op het werk...mijn leidinggevende zit gewoon al een hele tijd te zeuren dat ik in coaching moet en ik dacht op een gegeven moment doe dan maar dan ben ik van het gezeur af.

Coach:

Cliënt: ja, anders bleef hij maar doorzeuren...en toen ik eenmaal had gezegd dat ik wel een afspraak zou maken hield dat gezeur tenminste op...zat hij tenminste niet meer zo te drammen...

Coach:

Cliënt: hij vindt me ontoegankelijk, zegt dat hij nooit weet wat ik ergens echt van vind...en dat ik niet goed genoeg meedenk met collega's en kortaf ben tegen hem en collega's....

Coach:

Cliënt: ja, toen stopte hij met zeuren en drammen....

Coach:

Cliënt: eh...nou daarom zeg ik, het gaat nu juist iets minder naar op het werk...

Coach:

Cliënt: ja, minder gespannen sfeer enzo...als ik nu met hem een BILA heb praten we normaal met elkaar...eerder zei hij iets en dan zei ik "Oké" en liep ik gewoon weer weg, er was geen gesprek of zo, nu wisselen we meer informatie echt uit met elkaar....

Coach:

Cliënt: rust...ik ben veel rustiger....ik was zo vreselijk gespannen...ik sliep niet meer, zat op het werk achter mijn bureau te trillen....was eigenlijk bijna overspannen....

Coach:

Cliënt: ja, inderdaad....het ging echt zo vreselijk de verkeerde kant op met mij

Coach:

Cliënt: ik slaap weer, ik tril niet meer, ik kan me gewoon weer concentreren en ik ga weer naar overleg toe enzo...

Coach:

Cliënt: ja, ik heb geaccepteerd dat hij nooit een goede leidinggevende zal zijn...

Coach:

Cliënt: ik zat hem de hele tijd te bekritisieren...in mijn hoofd en ook in overleg enzo...en nu doe ik dat niet meer, ik stel gewoon vragen als ik iets wil weten, maar ik geef hem niet steeds kritiek meer...

Coach:

Cliënt: hij is volgens mij erg opgelucht...hij stelt mij ook informatieve vragen enzo, hij komt soms zelf met wat toelichting waarom hij een bepaald besluit heeft genomen...nou dat is heel wat voor hem hoor!

Coach:

Cliënt: nou ja...eh...kijk...wij moeten natuurlijk wel onderbouwen als team waarom wij bepaalde producten hebben gemaakt en nu hij en ik weer overleggen kunnen we het beter uitleggen in de organisatie...

Coach:

Cliënt: ja, ja... zeker...

Coach:

Cliënt: ja, ja, ik ben gekomen omdat ik van het gezeur af wilde zijn

Coach:

Cliënt: eh...bespreken...ik...eh...ik wil niet weer wegglijden...

Coach:

Cliënt: het was echt zo erg met mij gesteld....ik was echt bijna overspannen...dat het zo ver kan komen he...dat had ik nooit gedacht, dat ik zo diep kon zinken...dus ik wil dat nooit meer!

Coach:

Cliënt: ja! Ja, dat zou zeker belangrijk zijn, ja graag....